

Тобто, що лікар або медсестра не мають права приховувати діагноз від пацієнта. Найбільш розповсюджений випадок – це коли в пацієнта онкозахворювання, про яке він має повне право знати згідно з законом, як і про наслідки, способи лікування і прогноз. Натомість лікарі повідомляють про справжній стан речей найближчим родичам, а самому пацієнтові не кажуть. Такі випадки є порушенням Основ законодавства.

Медичною таємницею є: факт звернення людини до лікувального закладу за медичною допомогою; стан здоров'я людини; діагноз; обставини, що передували захворюванню або спровокували його; функціональні особливості організму; шкідливі звички; особливості психіки; майновий стан; інші відомості, отримані при медичному обстеженні, зокрема інформація про сімейне, інтимне життя людини, а також про стан здоров'я родичів, близьких пацієнта.

Медична таємниця – це не приховування інформації від пацієнта. Навпаки, пацієнт має право знати про всі аспекти своєї хвороби, варіанти лікування, можливі ризики тощо. Медична таємниця – це збереження в таємниці від інших людей відомостей, які за правом належать пацієнтові.

Деталізовану інформацію про стан вашого здоров'я (діагноз і методи лікування) не мають права вимагати за місцем роботи чи навчання (відповідно до ст. 286 ЦК України).

Проте існує кілька випадків, коли лікар може порушити медичну таємницю. Це ті випадки, коли збереження медичної таємниці шкодить суспільству або може мати серйозні наслідки для оточення пацієнта. Наприклад, медики зобов'язані інформувати відповідні державні органи про народження, мертвонароджених, смерть, поширення інфекційних хвороб, випадки жорстокого поводження з дітьми тощо.

У листках непрацездатності («лікарняних») є поля, у яких може зазначатися діагноз, але лише на прохання пацієнта. У всіх інших випадках ці поля не заповнюються.

Водночас досі в обов'язковому порядку вказується назва і місце знаходження медзакладу, що підтверджуються штампом та печаткою закладу охорони здоров'я «Для листків непрацездатності». Ця вимога є важливою для обліку «лікарняних», але одночасно суперечить праву пацієнта на медичну таємницю, якщо, наприклад, пацієнт не хоче афішувати, що отримував медичну допомогу у психіатричній лікарні чи туберкульозному диспансері. Ця норма буде змінена уже цього року, коли запрацює електронний реєстр листків непрацездатності й електронні «лікарняні» повністю замінять паперові.

Планується, що в 2019 році будуть осучаснені правила контролю, а сам бланк стане електронним. Поля, які містять відомості про заклад охорони здоров'я, діагноз і інші медичні дані будуть зберігатись у системі. Цю інформацію бачитиме лікар пацієнта, окремі аспекти (назва чи адреса закладу) відобразатимуться у межах компетенцій уповноваженим особам відповідних відомств (наприклад, представникам Міністерства соціальної

політики, НСЗУ тощо). Дані з листка непрацездатності, які отримуватимуть роботодавці, працівники навчальних закладів тощо не міститимуть інформації, що підпадає під визначення медичної таємниці. Тобто роботодавець не бачитиме, у якому закладі і від якого захворювання ви лікувались. Водночас, він отримуватиме з державного реєстру чітку перевірену інформацію про вашу тимчасову непрацездатність.

Пацієнт буде так само отримувати лікарняний у лікаря, але оформлення і продовження листків тимчасової непрацездатності має стати зручним для лікаря і пацієнта. Лікар більше не витратитиме час на зайву паперову роботу, а зможе зосередитись на питаннях здоров'я пацієнтів. А хворі не мають бігати по кабінетах, збирати печатки на «лікарняному» і стежити, щоби зайва інформація не була вписана у їхній листок.

Якщо ваші права порушують, стаття 145 Кримінального кодексу України передбачає кримінальну відповідальність за умисне розголошення лікарської таємниці особою, якій вона стала відома у зв'язку з виконанням професійних чи службових обов'язків, якщо таке діяння спричинило тяжкі наслідки.

Згідно зі ст. 132 Кримінального кодексу України розголошення службовою особою лікувального закладу, допоміжним працівником, який самочинно здобув інформацію, або медичним працівником відомостей про проведення медичного огляду особи на виявлення зараження вірусом імунодефіциту людини чи іншої невиліковної інфекційної хвороби, що є небезпечною для життя людини, або захворювання на синдром набутого імунодефіциту (СНІД) та його результатів, що стали їм відомі у зв'язку з виконанням службових або професійних обов'язків, – також тягне за собою кримінальну відповідальність.

Відповідно до ст. 15 ЗУ «Про протидію поширенню хвороб, зумовлених вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ), та правовий і соціальний захист людей, які живуть з ВІЛ» №1972-ХІІ від 12.12.1991 р., люди, які живуть з ВІЛ, мають також право на відшкодування шкоди, пов'язаної з обмеженням їхніх прав унаслідок розголошення чи розкриття інформації про їх позитивний ВІЛ-статус.

У разі порушення цих прав людині треба звернутись до Національної поліції.

У разі необхідності отримання консультацій з правових питань звертайтеся до **Кропивницького місцевого центру з надання БВПД** за адресою: м. Кропивницький, вул. Архітектора Паученка, 64/53. Тел.: 095 876 62 33, (0522) 32-08-24.

Окрім того, в Україні діє єдиний номер з надання безоплатної правової допомоги – **0-800-213-103** (Цілодобово, в межах України – безкоштовно)